

[Finansministeren.]

det ærede Medlems og hans Partis Sympati. Jeg har altid haft den Opfattelse, at det ærede Medlem ikke havde nogen særlig Forkærlighed for dem, der oppebar de store Udbytter, saa naar der nu her for een Gang Skyld virkelig stilles et rationelt Forslag til Begrænsning af disse Udbytter, saa forstaar jeg ikke rigtig, hvorfor det ærede Medlem ikke interesserer sig derfor. Det ærede Medlem hævdede, at jeg skulde have sagt, at Reserverne i et Aktieselskab ikke var Aktionærernes i egentlig Forstand. Jo, naturligvis er de Aktionærernes. Det, jeg sagde, var, at de var ikke Aktionærernes i skattemæssig Forstand, de var altsaa ikke undergaaet den Beskatning, som Aktieudbyttet eller Kapitalen er undergaaet. Jeg er jo ganske klar over, at Aktionærerne betaler for de Udbyttmuligheder, der ligger i Reserverne, ligesom de betaler en højere Kurs, naar der kommer større Udbytte frem, men det har jo ikke nogen Forbindelse med det, jeg ganske særlig har peget paa: at denne Beskatning ikke har været gennemført dér.

Jeg har ikke udtrykt mig definitivt med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der kunde være Anledning til at gaa til en Formuebeskatning af Forsikringselskabernes og Fagforeningernes Formuer o. lign. Det er et Spørgsmaal af en saadan Karakter, at jeg mener, at Skattekommissionen maa beskæftige sig med det. Det, jeg har sagt, er, at jeg er ikke rede til at slaa en Handel af paa dette Punkt med det ærede Medlem, og det holder jeg fast ved.

Til det ærede Medlem Hr. Frits Clausen skal jeg sige, at jeg glemte i Skyndingen at nævne Spørgsmaalet om Forhøjelsen med de 15 pCt. af den ordinære Indkomstskat. Denne Regulering er ikke medtaget i dette Forslag, hvilket ogsaa klart fremgaar af de Bemærkninger og Opstillinger, der er foretaget vedrørende denne Beskatning. Det drejer sig her om en Skatteudskrivning, som hviler paa et bestaaende Skattegrundlag, og at flytte den, som i flere Aar har hvilet paa dette Grundlag, over paa et nyt Grundlag har jeg ikke fundet nogen Anledning til. Derimod vil jeg anse det for rimeligt — og det kan, saa vidt jeg kan se, gøres uden nogen Lovændring —, at den Forhøjelse, der her er Tale om, indarbejdes i Skatteopkrævningen af den ordinære Statskat, saadan at man udskriver Statsskatten paa een Gang, ikke med 100 pCt., men med 115 eller 120 pCt., hvad det nu bliver, men saaledes, at det bemærkes paa Skattebilletten, at i dette Skattebeløb indgaar saa og

saa mange Procent som særligt Tillæg. Jeg vil tro, det vil være den rigtige Fremgangsmaade for dette Forholds Vedkommende.

Der er ingen Mulighed for paa nærværende Tidspunkt at gaa ind i en større Forhandling med det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen om Brugsforeningerne. Det ærede Medlem ironiserede over, at jeg havde spurgt Andelsfolkene i denne Sag. Nej, Regeringen har spurgt baade Andelsfolkene og Købmændene i det Udvalg, jeg har henvist til, og hvis Betænkning har dannet Grundlaget for det stillede Forslag. At jeg af de Grunde, som jeg har nævnt ved min Forelæggelse af Lovforslaget, har foretrukket det Forslag, som er fremkommet fra Andelsfolkernes Side, er en Ting for sig, men begge Parter har haft Lejlighed til at gøre deres Synspunkter gældende, og man kan altsaa ikke sige, at den anden Side ikke er blevet spurgt.

Naar det ærede Medlem spørger: Hvorfor skal de lukkede Brugsforeninger ikke beskattes? saa vil jeg anbefale det ærede Medlem at læse den Afhandling, som jeg nævnte før, og hvis Bemærkninger kan have fuld Gyldighed den Dag i Dag, uanset at der er kommet nogle flere Brugsforeninger, end der var dengang. Det er nemlig ikke i denne Sag Spørgsmaalet om, hvorvidt der er nogle flere eller nogle færre Brugsforeninger, der har Betydning, men det er Spørgsmaalet om, hvorvidt der i de Over-skud, som oparbejdes i lukkede Brugsforeninger, er Basis for en Beskatning; det er det Spørgsmaal, man maa have klaget.

Det ærede Medlem henviste til, at jeg har sagt, at man betaler ikke Skat, fordi man paa et givet Tidspunkt har en Indtægt, men man betaler Skat, fordi man nyder Samfundets Goder paa et vist Tidspunkt. Ja, men man gør det kun, naar man i den Periode, hvis Indkomster er Grundlaget for Beskatningen, har haft en Indkomst. Den Mand, der ingen skattepligtig Indkomst har haft, han betaler ingen Skat, selv om han har nydt godt af Samfundets Goder i det Tidrum.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at Restaurationsskatten blev da betalt i lukkede Foreninger. Jeg kan dertil sige — det drejer sig her ikke om Restaurationskat, men om anden indirekte Beskatning —, at Brugsforeningerne betaler saa sandelig ogsaa Spiritusskat paa samme Maade som andre. Andelsfolkene har ikke deres Spiritus billigere end andre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Retoft har Ordet for en kort Bemærkning.